

UOHSX0014FR5

Č. j.: UOHS-R2/2009/VZ-1773/2009/310/VPe

V Brně dne 11. února 2009

Ve správním řízení o rozkladu doručeném dne 6.1.2009 navrhovatelem

- **PFD Praha s. r. o., IČ 62417452, se sídlem K Červenému dvoru 35, 130 54 Praha 3,** za nějž jedná Mgr. Jaroslav Koloušek, jednatel,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S255/2008/VZ-25637/2008/530/Ra ze dne 17.12.2008 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- **Univerzity Pardubice, IČ 00216275, se sídlem Studentská 95, 532 10 Pardubice,** jejímž jménem jedná prof. Ing. Jiří Málek, DrSc., rektor,

učiněných při zadání veřejné zakázky „**UPAR, Fakulta chemicko-technologická I. – III. Stavba, etapa realizace – dodávka nábytku**“, formou otevřeného řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 30.5.2008 pod ev. č. 60018265 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23.8.2008 pod ev. č. 2008/S 105-140869, ve kterém jsou dalšími účastníky správního řízení vybraní uchazeči – společnosti

- **Merci s. r. o., IČ 46966447, se sídlem Hviezdoslavova 55b, 627 00 Brno,** zastoupená RNDr. Liborem Reichstädterem, CSc., ředitelem,
- **Dřevozpracující výrobní družstvo, IČ 00030520, se sídlem Stromořadí 1098, 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou,** jejímž jménem jedná Ing. Jiří Řídký, předseda představenstva a Lubor Šmíd, místopředseda představenstva,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11.12.2008
č. j. S255/2008/VZ-25637/2008/530/Ra

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Univerzita Pardubice, IČ 00216275, se sídlem Studentská 95, 532 10 Pardubice, jejímž jménem jedná prof. Ing. Jiří Málek, DrSc., rektor (dále jen „zadavatel“), uveřejnil v informačním systému o veřejných zakázkách dne 30.5.2008 pod ev. č. 60018265 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 23.8.2008 pod ev. č. 2008/S 105-140869 oznámení o zadání veřejné zakázky „UPAR, Fakulta chemicko-technologická I. – III. Stavba, etapa realizace – dodávka nábytku“ formou otevřeného řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Veřejná zakázka byla rozdělena do dvou částí – část A – vybavení laboratorním nábytkem, a část B – vybavení ostatním nábytkem. Ve lhůtě pro podání nabídek se přihlásili 3 uchazeči pro část A a 6 uchazečů pro část B, přičemž nabídka společnosti PFD Praha s. r. o., IČ 62417452, se sídlem K Červenému dvoru 35, 130 54 Praha 3, za niž jedná Mgr. Jaroslav Koloušek, jednatel (dále jen „navrhovatel“) dle zadavatele neobsahovala všechny součásti požadované zákonem či zadavatelem v zadávacích podmínkách. Ostatní nabídky vyhověly kontrole úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona a zadavatel je následně hodnotil.
2. Zadavatel oznámil navrhovateli jeho vyloučení z obou částí veřejné zakázky dopisem ze dne 21.7.2008. Navrhovatel podal dopisem ze dne 15.8.2008 námitky proti rozhodnutí o svém vyloučení v souladu s ustanovením § 110 zákona. Zadavatel se k námitkám vyjádřil dopisem ze dne 25.8.2008 a námitkám navrhovatele nevyhověl. Následně dne 8.9.2008 podal navrhovatel k Úřadu návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele a návrh na vydání předběžného opatření podle ustanovení § 114 a § 117 zákona. Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele a vybrané uchazeče. Pro plnění části A veřejné zakázky byla vybrána společnost Merci s. r. o., IČ 46966447, se sídlem Hvězdoslavova 55b, 627 00 Brno, zastoupená RNDr. Liborem Reichstädterem, CSc., ředitelem (dále jen „vybraný uchazeč pro část A“), pro část B bylo vybráno Dřevozpracující výrobní družstvo, IČ 00030520, se sídlem Stromořadí 1098, 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou, jejímž jménem jedná Ing. Jiří Řídký, předseda představenstva a Lubor Šmíd, místopředseda představenstva (dále jen „vybraný uchazeč pro část B“).

Napadené rozhodnutí

3. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 17.12.2008 rozhodnutí č. j. S255/2008/VZ-25637/2008/530/Ra, ve kterém konstatoval nedodržení postupu

stanoveného v ustanovení § 71 odst. 8 a 10 zákona tím, že zadavatel vyloučil navrhovatele u obou částí zadávacího řízení na základě nesprávného posouzení úplnosti nabídky, avšak tento postup nemohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějších nabídek. Vzhledem k těmto skutečnostem Úřad správní řízení podle ustanovení § 118 zákona zastavil.

4. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že zadavatel vyloučil navrhovatele s odkazem na ustanovení § 71 odst. 8 písm. c) a § 71 odst. 10 zákona z účasti na obou částech zadávacího řízení s odůvodněním, že nabídka neobsahovala všechny části požadované zákonem či zadavatelem v zadávací dokumentaci, neboť neobsahovala návrh smlouvy pro část A, resp. část B zvlášť. Úřad konstatoval, že hodnotící komise v případě navrhovatele nesprávně posoudila úplnost jeho nabídky, když vyřadila nabídku navrhovatele z důvodu výše uvedených. Navrhovatel podal nabídku na obě části veřejné zakázky současně, nicméně nabídka navrhovatele byla rozdělena na jednotlivé části a i návrh smlouvy byl zpracován a doplněn tak, že bez pochybností bylo možné rozpoznat jednotlivé části předmětné veřejné zakázky.
5. Úřad dále provedl výpočet nabídek všech uchazečů navrhovatele z důvodu vypořádání se s možností ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky při vyloučení navrhovatele z obou částí zadávacího řízení. Při výpočtu vycházel Úřad ze způsobu hodnocení uvedeného v článku 7 zadávací dokumentace. Při výpočtu dospěl Úřad k závěru, že nabídka navrhovatele (v případě jejího hodnocení) by ani v jedné z částí veřejné zakázky nemohla být vybrána jako nejvhodnější. Úřad ve svém rozhodnutí konstatoval, že výběr nejvhodnější nabídky nemohl být chybným postupem zadavatele podstatně ovlivněn. Úřad proto konstatoval, že zadavatel při vyloučení navrhovatele nedodržel postup dle zákona, avšak současně konstatoval, že tento postup nemohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějších nabídek.

II. Námitky rozkladu

6. Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel dne 6.1.2009 rozklad. Navrhovatel se domnívá, že Úřad nepostupoval při rozhodování o jeho návrhu po věcné a právní stránce správně, nevzal v úvahu veškeré okolnosti případu a svým postupem mu znemožnil uplatnit práva v rozsahu, který mu přiznává zákon. Pochybení Úřadu spatřuje navrhovatel v konečném důsledku právních zjištění Úřadu, neboť ten uznal navrhovatelovu argumentaci v celé šíři, avšak závěrem posoudil předmětnou věc nesprávně, když konstatoval, že jeho vyřazení nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Navrhovatel se domnívá, že Úřad nezjednal nápravu, přestože měl možnost posoudit, že navrhovatel byl postupem zadavatele poškozen.
7. Navrhovatel uvádí, že se až z rozhodnutí Úřadu dozvěděl informace, které podle svého přesvědčení nemohl jako vyloučený uchazeče získat dříve. Má tím na mysli právo nahlédnout do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a právo podat řádné opravné prostředky proti rozhodnutí zadavatele o výběru a postupu při hodnocení nabídek, které zadavatel učinil. Navrhovatel pokládá postup zadavatele za účelový, neboť připravil navrhovatele o možnost učinit výše popsané kroky a zabránil mu provést přezkum kroků zadavatele v rámci zákonem stanovených mezí. Navrhovatel se domnívá, že uchazeč o veřejnou zakázku může kvalifikovaně hájit své zájmy až poté, co nahlédne do spisu v rámci správního řízení vedeného Úřadem, když předtím složil kauci, a nikoliv dříve. V případě návrhu proti rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení mu pak Úřad nepovolí

nahlédnout do části dokumentace obsahující údaje z hodnocení nabídek. Tento postup navrhovatel považuje za postup v rozporu se zásadami zadávacího procesu. Navrhovatel zpochybňuje možnost vyloučeného uchazeče kvalifikovaně posoudit možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.

8. Navrhovatel ve svém rozkladu upozorňuje na závažná pochybení v posouzení nabídek a hodnocení podle kritéria č. 1 „nabídková cena“. Navrhovatel poukazuje na povinnost hodnotící komise v rámci posuzování nabídek požadovat písemné zdůvodnění nabídky, která obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu na základě ustanovení § 77 zákona. Navrhovatel se tedy domnívá, že nabídka vybraného uchazeče pro část A je zjevně mimořádně nízká a že jeho vlastní nabídka odpovídá nejnižší možné reálné ceně vzhledem k předmětu plnění zakázky. V této souvislosti navrhovatel poukazuje na skutečnost, že není možné dodávku realizovat za nabídkovou cenu vybraného uchazeče pro část A při dodržení požadovaných kvalitativních, funkčních a estetických parametrů. Dle navrhovatele je velmi pravděpodobné, že by se vybraný uchazeč při realizaci zakázky dostal do nákladových problémů, což by mohlo mít za následek ohrožení celé zakázky. Při správném posouzení hodnotícího kritéria „nabídková cena“ měla být, dle názoru navrhovatele, nabídka vybraného uchazeče pro část A vyřazena pro mimořádně nízkou nabídnutou cenu a navrhovatel tak měl obdržet maximální počet bodů, tedy 100 a nikoliv 95,55 bodů, které by obdržel, pokud by nebyl vyloučen z obou částí veřejné zakázky. Navrhovatel z těchto skutečností vyvozuje, že porušení zákona mělo zásadní vliv na stanovení pořadí nabídek.
9. Navrhovatel dále uvádí, že k pochybení došlo i při hodnocení podle kritéria č. 2 „doba plnění“. Délka realizace zakázky nabídnutá vybraným uchazečem pro část B činí pouhých 14 dnů a zcela zásadně se lišila od nabídek ostatních uchazečů (20 až 48 dnů), čímž je dle navrhovatele zjevně nepřiměřená a mělo jí být v tomto dílčím kritériu uděleno 0 bodů, jak vyplývá z čl. 7 zadávací dokumentace. Dle jeho názoru měl chybný postup hodnocení zásadní vliv na stanovení pořadí nabídek, neboť při obdržení správného hodnocení by nejvhodnější nabídkou byla nabídka navrhovatele a nikoliv vybraného uchazeče pro část B. Navrhovatel poukazuje na své dlouhodobé zkušenosti s realizací obdobných zakázek a na skutečnost, že na rozdíl od vybraného uchazeče pro část B disponuje většími výrobními, montážními, obchodními i jinými kapacitami. V této souvislosti je navrhovatel přesvědčen, že plnění nabídnuté vybraným uchazečem pro část B není možné a je nanejvýš pravděpodobné, že vybraný uchazeč by pro část B nebyl schopen v daném termínu zakázku realizovat, čímž by ohrozil konečný užitek pro zadavatele. Tento názor byl podatel připraven podpořit znaleckým posudkem.
10. V souvislosti s provedeným hodnocením v dotčeném rozhodnutí pokládá navrhovatel za nepochybné, že orgán dohledu nemůže zastoupit zadavatele v odborném hodnocení nabídek a zároveň mu nařídít, jak má nabídky v jednotlivých kritériích hodnotit, neboť v kompetenci Úřadu je pouze dohled nad rámcem, ve kterém probíhá výběr nejvhodnější nabídky. Navrhovatel zastává stanovisko, že kompetencí Úřadu je dohlížení nad zákonným průběhem zadávání veřejných zakázek, avšak nemůže posoudit, zda hodnocení nabídek proběhlo na základě relevantních údajů jejich vzájemným porovnáním. Navrhovatel, jakožto renomovaný dodavatel v příslušném oboru, je přesvědčen, že hodnocení v posuzovaném případě neproběhlo za dodržení zákonného rámce hodnocení nabídek z důvodů výše zmíněných, což měl Úřad posoudit v rámci svých zákonných kompetencí. Navrhovatel se domnívá, že je třeba přihlédnout k novým skutečnostem, o nichž se dozvěděl až z napadeného rozhodnutí, rovněž

v souladu s ustanovením § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a v tomto smyslu prošetřit postup zadavatele při hodnocení nabídek.

11. Navrhovatel zastává názor, že rozhodnutí Úřadu obsahuje kontradikci. Na jedné straně orgán dohledu konstatoval nesplnění zákonné povinnosti zadavatelem, na straně druhé konstatoval, že tento postup nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky v závislosti na dikci ustanovení § 118 zákona, které upravuje povinnost Úřadu uložit opatření k nápravě. Navrhovatel odmítá závěr Úřadu, že nabídka navrhovatele by ani v jedné z částí veřejné zakázky nemohla být vybrána jako nejvhodnější. Z důvodů osvětlených výše, týkajících se chybného postupu při hodnocení nabídek, navrhovatel uvádí, že uvedené je důvodem pro sjednání nápravy a zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení a provedení nového posouzení a hodnocení nabídek.
12. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel s nabídkami manipuloval, což vyvozuje i ze skutečnosti, že předání dokumentace o zadání zakázky a nabídek uchazečů orgánu dohledu proběhlo až po výzvě Úřadu a v prodloužené lhůtě. V této souvislosti konstatuje, že rozhodnutí Úřadu bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 71 správního řádu, neboť nebyly dodrženy lhůty pro vydání rozhodnutí.
13. Úřad tedy dle názoru navrhovatele neposoudil šetřený případ správně s ohledem na všechny skutečnosti, ve všech souvislostech a v souladu se zákonem. Úřad se tak dopustil porušení ustanovení § 118 zákona. Navrhovatel žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil a uložil nápravné opatření s tím, že rozhodne o zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení, o zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějších nabídek a o provedení nového posouzení a hodnocení nabídek včetně nabídky navrhovatele.

III. Řízení o rozkladu

Vyjádření zadavatele

14. Zadavatel konstatuje, že tvrzení navrhovatele o tom, že neměl a nemohl mít k dispozici údaje o hodnocení nabídek dříve, než se s nimi seznámil v napadeném rozhodnutí Úřadu, se nezakládá na pravdě. Zadavatel dal zprávu o posouzení a hodnocení nabídek jakožto součást spisové dokumentace k dispozici všem uchazečům v souladu s ustanovením § 80 odst. 3 zákona. Navrhovatel tak byl oprávněn, i přestože byl vyloučen v rámci otevírání obálek, do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek nahlížet, pořizovat z ní výpisy a opisy. Dle názoru zadavatele vycházel přístup navrhovatele z dřívější právní úpravy, ve které neměl jako vyloučený uchazeč toto právo.
15. K názoru navrhovatele, že zadavatel postupoval chybně při hodnocení podaných nabídek v tom smyslu, že nevyřadil nabídky vybraného uchazeče pro část A kvůli mimořádně nízké nabídnuté ceně, zadavatel uvádí, že se jedná pouze o subjektivní názor navrhovatele. Členové hodnotící komise nespěli k závěru, že by se nabídková cena zásadně odchylovala od cenových nabídek ostatních uchazečů, a proto ji neposuzovali jako nepřiměřeně nízkou či nereálnou.
16. Dále navrhovatel namítal, že vybraný uchazeč pro část B měl být v rámci dílčího kritéria „doba plnění“ hodnocen 0 body z důvodu nabídnutí nepřiměřeně krátké doby plnění. K tomu zadavatel uvádí, že i zde se jedná o spekulativní závěry navrhovatele. Hodnotící

komise neshledala dobu plnění jako zjevně nepřiměřenou a proto přidělila této nabídce příslušný počet bodů v souladu se způsobem hodnocení stanoveným zadavatelem v zadávacích podmínkách.

Vyjádření vybraného uchazeče pro část A

17. Vybraný uchazeč pro část A má ve svém vyjádření k rozkladu ze dne 16.1.2009 za to, že napadené rozhodnutí je věcně správné a jeho závěry odpovídají skutkovým zjištěním Úřadu. Argumentaci navrhovatele považuje za nesprávnou a spekulativní. Především poukazuje na ustanovení § 118 zákona, který výslovně připouští, že bude konstatováno porušení zákona, zároveň však bude řízení zastaveno. Takováto podoba přezkumu je dle vybraného uchazeče pro část A nutná, jelikož je nereálné, aby zrušením zadávacího řízení, či jen zrušením výběru nejvhodnější nabídky, bylo postiženo každé zadávací řízení, byť došlo k drobnému porušení zákona, které nemělo vliv na výsledek řízení. Zastavení správného řízení nevylučuje možnost Úřadu uložit sankci za správní delikt zadavatele.
18. Vybraný uchazeč pro část A se domnívá, že v rozkladovém řízení není prostor a zákonná možnost pro zkoumání, zda-li nějaký subjekt byl či nebyl vyloučen oprávněně či nikoliv. Při takovémto postupu by dle vybraného uchazeče pro část A musel přezkumný orgán zvažovat množství alternativ konečného výsledku procesu, což nepovažuje za smysluplné s ohledem na ratio ustanovení § 118 zákona.
19. Vybraný uchazeč pro část A nesouhlasí s tím, že by jeho nabídková cena byla nepřiměřeně nízká, nicméně se domnívá, že toto by nemělo být předmětem zkoumání Úřadu, resp. rozkladové komise. Dále se vybraný uchazeč pro část A zabývá smyslem ustanovení § 77 zákona a upozorňuje na to, že zkoumaná cena musí být mimořádně nízká, tedy nikoliv jen nízká, jak je tomu v jeho případě. Porovnáním předpokládané ceny a nabídkových cen všech uchazečů lze dle vybraného uchazeče pro část A dojít k závěru, že všechny nabídnuté ceny jsou nízké. Tím je tedy podpořen argument Úřadu o absenci vlivu vyloučení navrhovatele na výběr nejvhodnější nabídky.
20. Vybraný uchazeč pro část A důrazně odmítá náznaky navrhovatele o manipulaci s údaji v nabídkách a nezákonném zvýhodňování vybraného uchazeče pro část A.
21. Konečně vybraný uchazeč pro část A upozorňuje na skutečnost, že navrhovatel nemůže v rozkladu uplatňovat nové skutečnosti, neboť v souladu s ustanovením § 82 odst. 4 správního řádu je rozhodující, kdy mohly být skutečnosti uplatněny, nikoliv, kdy je navrhovatel (vinou nedbalosti, opomenutí či nevědomosti) získal. S ohledem na výše uvedené skutečnosti vybraný uchazeč pro část A navrhuje, aby předseda Úřadu ve smyslu ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu rozklad zamítl.

Vyjádření vybraného uchazeče pro část B

22. Vybraný uchazeč pro část B uvádí, že podal seriózní a zcela reálnou nabídku, kterou zpracoval dle zadávací dokumentace. Při zpracování nabídky pečlivě zvážil veškeré skutečnosti a požadavky zadavatele na realizaci předmětu plnění (včetně zadavatelem požadované smluvní sankce v případě prodlení) a dodává, že svými výrobními a montážními kapacitami je schopen nabízenou lhůtu realizace veřejné zakázky dodržet a plnění poskytnout v požadované kvalitě. K tomu uvádí personální údaje o společnosti a

skutečnost o realizaci obdobných zakázek, což může doložit řadou referencí objednatelů, pro které již zakázky realizoval.

23. Vybraný uchazeč pro část B považuje tvrzení navrhovatele za účelové, činěné s cílem pomocí spekulativního výpočtu hodnocení nabídek dosáhnout zvrácení výsledku hodnocení nabídek ve svůj prospěch.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
25. Úřad tím, že konstatoval, že nebyl dodržen postup stanovený v zákoně, přičemž postup zadavatele nemohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a proto řízení zastavil, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

K uplatnění nových skutečností a novému prošetření úkonů zadavatele

26. Navrhovatel uvádí, že jako vyloučený uchazeč neměl možnost seznámit se s podklady pro posouzení a hodnocení nabídek, čímž mu zadavatel účelově zabránil provést přezkoumání jeho kroků v zákonem garantovaném rozsahu.
27. S tímto názorem se neztotožňuji, neboť z dikce ustanovení § 80 odst. 3 zákona přímo vyplývá, že zadavatel je povinen umožnit do uzavření smlouvy všem uchazečům na jejich žádost nahlédnout do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a pořídit si z ní výpis nebo její opis. Toto oprávnění navrhovatele bylo navíc podpořeno i jeho postavením účastníka správního řízení před Úřadem, kdy měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Domněnka navrhovatele, že by mu byl přístup ke spisu odepřen a nebylo by mu tak umožněno seznámit se se zprávou o posouzení a hodnocení nabídek, je pak bezpředmětná a neodpovídá dlouhodobé praxi Úřadu. K námitce, že došlo k rozporu se zásadami zadávacího procesu, uvádím, že navrhovatel se neznalostí zákona sám připravil o možnost seznámení se zprávou o posouzení a hodnocení nabídek, ať už v zadávacím řízení u zadavatele nebo ve správním řízení před Úřadem. Proto veškeré negativní důsledky této skutečnosti jdou k tíži navrhovatele a nelze v nich spatřovat pochybení zadavatele či Úřadu.
28. Navrhovatel zároveň žádá, aby s ohledem na výše uvedené a v souladu s ustanovením § 82 odst. 4 správního řádu bylo provedeno nové prošetření postupu zadavatele. K tomu uvádím, že vzhledem k tomu, že Úřad dostatečně zjistil skutkový stav celého případu, neprováděl i s ohledem na charakter případu žádné nové dokazování. Zastávám názor, že situace, kdy se navrhovatel neseznámil se zprávou o posouzení a hodnocení nabídek ani s podklady pro rozhodnutí ve správním řízení, neměla vliv na hodnocení průběhu zadávacího řízení. Nové prošetření by z tohoto pohledu nepřineslo nové informace, a proto není opodstatněné.

K námitce chybného hodnocení v rámci kritéria „nabídková cena“

29. Navrhovatel se domnívá, že cena nabídnutá vybraným uchazečem pro část A byla nepřiměřeně nízká a zadavatel tak měl povinnost postupovat podle ustanovení § 77 zákona a vyžádat si od vybraného uchazeče písemné zdůvodnění nabídkové ceny. Zadavatel tento úkon neprovedl, neboť se mu cena nejevila mimořádně nízká. Navrhovatel má za to, že pokud by nebyl vyloučen z účasti na výběrovém řízení, byl by vybraným uchazečem pro část A on, protože nabídka vybraného uchazeče pro část A měla být vyřazena.
30. K tomu uvádím, že dle § 77 odst. 1 zákona nabídkové ceny budou posouzeny ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Institut mimořádně nízké nabídkové ceny se tak uplatní v případech, kdy předpokládaná hodnota veřejné zakázky neodpovídá ve všech případech částce, která je nabídnuta jako nabídková cena. Obecně lze téměř u všech druhů veřejných zakázek připustit odlišnou výši cenových odchylek v závislosti na předmětu zakázky. Při posouzení, zda se jedná o mimořádně nízkou cenu, se nehodnotí nabídkové ceny ostatních uchazečů, nicméně tyto mohou být určitým vodítkem.
31. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky, tak jak byla stanovena v zadávací dokumentaci, činila 4 500 000 Kč, přičemž nabídky všech uchazečů se pohybovaly v rozmezí od 3 029 742 Kč do 3 636 491 Kč. Všechny nabídnuté ceny byly nižší než předpokládal zadavatel v zadávací dokumentaci.
32. Posoudit, zda se jedná o nepřiměřenou nabídku, je plně v kompetenci hodnotící komise, potažmo zadavatele, který by měl před zadáním veřejné zakázky provést zhodnocení trhu i s ohledem na stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Z dokumentace je zřejmé, že mezi všemi nabídkami není výrazný nepoměr a ani hodnotící komise neshledala nabídkovou cenu vybraného uchazeče pro část A za nepřiměřenou, proto neměla povinnost vyžádat si písemné zdůvodnění nabídky podle ustanovení § 77 zákona.
33. Nadále se tedy ztotožňuji s právním hodnocením zákonnosti postupu zadavatele při hodnocení nabídek podle kritéria „nabídková cena“, jak je podává Úřad, a uzavírám, že i kdyby nebyl navrhovatel vyloučen z této části zadávacího řízení, jeho nabídka by nebyla vybrána jako nejvhodnější, a tedy jeho vyloučení nemělo v této části veřejné zakázky vliv na výběr nejvhodnější nabídky.

K námitce pochybení při posouzení nabídek podle kritéria „doba plnění“

34. Navrhovatel se domnívá, že v části B měla být nabídka vybraného uchazeče hodnocena nulou v kritériu „doba plnění“, neboť tato se zcela zásadně lišila od nabídek ostatních uchazečů. K tomu uvádím, že zadavatel v zadávací dokumentaci neurčil lhůtu pro realizaci dodávek a z tohoto pohledu bylo tedy na uchazečích, aby stanovili dobu plnění veřejné zakázky. Z vyjádření vybraného uchazeče vyplývá, že jeho personální, výrobní i montážní kapacity odpovídají termínu realizace, který uvedl ve své nabídce. Dle svého tvrzení má současně zkušenosti s plněním obdobných veřejných zakázek, což byl ochoten podpořit řadou referencí od svých dřívějších objednatelů. Uzavírám tedy, že není důvod o pravdivosti tvrzení vybraného uchazeče pochybovat, a to rovněž s přihlédnutím k tomu, že si vybraný uchazeč pro část B musel být vědom závažnosti

své nabídky, neboť za každý byt jen započatý den prodlení nabídl ve smlouvě o dílo smluvní pokutu ve výši 50 000 Kč.

35. Navrhovatel je ochoten podpořit svůj názor znaleckým posudkem. K tomu pouze uvádím, že pokud takový znalecký posudek navrhovatel měl či hodlal zhotovit, mohl a měl tak učinit v rámci prvostupňového řízení. Argumenty navrhovatele však ani v tomto bodě nepovažuji za opodstatněné.

K námitce nepřislušnosti Úřadu rozhodovat o pořadí nabídek a námitce chybné aplikace ustanovení § 118

36. Úřad se plně ztotožňuje s názorem navrhovatele, že orgán dohledu nemůže zastoupit zadavatele v odborném hodnocení nabídek a zároveň mu nařídít, jak má nabídky v jednotlivých kritériích hodnotit. Metodika hodnocení nabídek by měla být vždy stanovena v zadávací dokumentaci, jak tomu ostatně bylo i v tomto případě.
37. Úřad v napadeném rozhodnutí nabídky hodnotil pouze z důvodu zjištění, zda nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy zadavateli nenařídil, jakou nabídku má vybrat jako nejvhodnější a ani jak má nabídky hodnotit podle jednotlivých kritérií. Úřad ve svém hodnocení plně vycházel z podmínek zadávací dokumentace. Nesouhlasím s názorem navrhovatele, že Úřad není kompetentní posoudit, zda hodnocení nabídek proběhlo na základě relevantních údajů jejich vzájemným porovnáním. Naopak je zákonnou kompetencí Úřadu posoudit všechny rozhodné skutečnosti ve vzájemných souvislostech tak, aby bylo možné zjistit, zda došlo či nedošlo k porušení postupu podle zákona a zda mělo toto porušení nějaký vliv na výběr nejvhodnější nabídky, tak jak vyplývá z ustanovení § 118 zákona.
38. Ustanovení § 118 stanoví, že Úřad uloží nápravné opatření, porušil-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Z dikce tohoto ustanovení jasně vyplývá, že aby mohl Úřad uložit nápravné opatření, musí dojít ke kumulativnímu naplnění všech tří výše zmíněných podmínek. Z tohoto důvodu se Úřad zabýval přepočtem hodnotících kritérií jednotlivých nabídek podle metodiky uvedené v zadávací dokumentaci, načež dospěl k závěru, že nabídky navrhovatele by v obou částech nebyly vybrány jako nejvhodnější, i pokud by nebyly vyloučeny z účasti na výběrovém řízení. Úřad tedy konstatoval, že nedošlo a ani nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, tudíž Úřad neshledal důvod uložit zadavateli nápravné opatření. S tímto nálezem se plně ztotožňuji a nesouhlasím s názorem navrhovatele, že Úřad posoudil daný případ chybně, když neaplikoval § 118 zákona a neuložil zadavateli nápravné opatření.

K manipulaci s nabídkami ostatních uchazečů

39. Navrhovatel se dále domnívá, že s nabídkami ostatních uchazečů bylo v průběhu zadávacího řízení manipulováno, což vyvozuje z termínů předání dokumentace o zadání zakázky a nabídek uchazečů Úřadu. K tomuto pouze uvádím, že takovéto spekulace považuji za účelové. Z obdržené dokumentace nevyplývá nic, co by toto tvrzení navrhovatele podporovalo či zdůvodňovalo. Pouhé zaslání dokumentace v prodloužené lhůtě a priori neznamená nekalé jednání zadavatele.

40. V této souvislosti navrhovatel rovněž namítá, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno ve lhůtách podle § 71 správního řádu. K tomu uvádím, že Úřad je ve svém rozhodování vázán prodlouženou lhůtou ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, neboť jím jednané případy lze (i s přihlédnutím k výkladové praxi soudů) považovat za zvlášť složité. Současně v souladu s § 71 odst. 4 správního řádu tato lhůta neběží po dobu nezbytnou k opatření údajů pro vedení správního řízení. V šetřeném případě bylo správní řízení zahájeno podáním návrhu dne 8.9.2008, avšak Úřad opakovaně prodloužoval lhůtu pro předložení dokladu o složení kauce navrhovatelem a rovněž o veškerou dokumentaci o zadání veřejné zakázky, přičemž tato lhůta byla prodloužena až do 28.10.2008. Uvedený časový úsek se proto do celkové lhůty pro vydání napadeného rozhodnutí nezapočítává, a tedy rozhodnutí bylo vydáno v souladu s § 71 správního řádu.

V. Závěr

41. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu navrhovatele.
42. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. PFD Praha s. r. o., se sídlem K Červenému dvoru 35, 130 54 Praha 3
2. Univerzita Pardubice, se sídlem Studentská 95, 532 10 Pardubice
3. Dřevozpracující výrobní družstvo, se sídlem Stromořadí 1098, 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou
4. Merci s. r. o., se sídlem Hvězdoslavova 55b, 627 00 Brno

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce